

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.266/2011/25.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2012. év október hó 25.** napján tartott tárgyalás alapján meghozta és kihirdette a következő

Ítéletet:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt **I.r. vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2011. június 23. napján kelt 8.B.1092/2008/72. számú ítéletét I. r., II. r. és IV. r. vádlottakkal szemben **megváltoztatja.**

I. r. vádlott fogyasztási típusú cselekményét a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző és a szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének;

II. r. vádlott forgalmazói típusú cselekményét a Btk. 282/C. § (2) bekezdésébe ütköző, de az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétségének minősíti.

IV. r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság ítéletét a fogyasztási típusú kábítószerrel visszaélés vétségét [Btk. 282. § (1) és (5) bekezdés a) pont] megállapító részében hatályon kívül helyezi és emiatt a büntetőeljárást megszünteti.

I. r. vádlottal szemben a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét kizáró rendelkezést mellőzi.

II. r. vádlott főbüntetését 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre **enyhíti.**

IV. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 3 (három) hónap fogházbüntetésre **enyhíti**, a halmazatra utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r., II. r., III. rendű és IV. r. vádlottakkal szemben **helybenhagyja.**

A másodfokú eljárás során felmerült 43.260 (Negyvenháromezer-kettőszázhatvan) forint bűnügyi költségből 11.430 (Tizenegyezer-négyszázharminc) forint bűnügyi költséget III. r. vádlott köteles megfizetni az államnak, míg 31.830 (Harmincegyezer-nyolcszázharminc) forint bűnügyi költséget az állam visel.

Az ítélet ellen IV. r. vádlott tekintetében fellebbezésnek van helye, melyet a vádlott a határozat kézbesítésétől számított 8 napon belül jelenthet be. Az ítélet ellen a további vádlottak tekintetében fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Bíróság 2011. június 23. napján kelt 8.B.1092/2008/72. számú ítéletében I. r. vádlottat a Btk. 282/A. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdése és a Btk. 282. § (1) bekezdés 3. fordulat, (2) bekezdés b./ pontja szerinti kábítószerrel visszaélés büntette miatt mint visszaesőt halmazati büntetésül 6 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ;

II. r. vádlottat a Btk. 282/C. § (2) bekezdés 4. fordulata szerinti kábítószerrel visszaélés büntette és a Btk. 282/C. § (1) bekezdés 3. fordulat, (5) bekezdés a./ pontja szerinti kábítószerrel visszaélés vétsége miatt mint visszaesőt halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra;

III. r. vádlottat a Btk. 282/A. § (1) bekezdés 4. fordulat szerinti kábítószerrel visszaélés büntette miatt 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra;

IV. r. vádlottat a Btk. 282/A. § (1) bekezdés 2. fordulat, (6) bekezdés a./ pontja és a Btk. 282. § (1) bekezdés 3. fordulat, (5) bekezdés a./ pontja szerinti kábítószerrel visszaélés vétsége miatt halmazati büntetésül 6 hó végrehajtásában 1 évre felfüggesztett fogházbüntetésre ítélte.

Rendelkezett a vádlottak előzetes fogvatartásban töltött idejének beszámításáról, a lefoglalt bűnjelek elkobzásáról, illetve iratok mellékletekénti kezeléséről. Kötelezte a vádlottakat a velük kapcsolatosan az eljárás során felmerül bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész nem jelentett be jogorvoslatot. Az I. r., II. r., III. r., IV. r. vádlottak és védőik - részben a tényállás téves megállapítása miatt, illetve helytelen minősítés okán - enyhítésért jelentettek be fellebbezést. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.697/2008/7. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen I. r. vádlott védője az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást annyiban támadta, hogy álláspontja szerint kétséget kizáró bizonyossággal nem volt megállapítható a „hat éven keresztül" történő terjesztői tevékenység; ennek mellőzése esetén a vádlott nem lenne kizárva a feltételes szabadság kedvezményéből. A minősítéssel összefüggésben előadta, hogy az eljárás során azt egyébként sem sikerült bizonyítani, hogy a vádlott forgalmazási típusú magatartást tanúsított volna. A terhére csupán a kábítószer tartását, fogyasztását lehet róni, erre figyelemmel a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A II. r. vádlott védője védencének a terjesztéssel kapcsolatos elkövetési magatartást tagadó vallomására hívta fel a figyelmet. E nyilatkozat elfogadását indítványozta a nem vitásan elkövetett fogyasztási típusú bűncselekmény mellett. E vádlott személyi körülményeire figyelemmel a vele szemben kiszabott büntetés lényeges enyhítését kérte.

A III. r. vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta. Nem állapítható meg ugyanis álláspontja szerint az, hogy a vádlott kereskedett volna a kábítószerrel, azt csupán tartotta. A felmerült enyhítő körülményekre figyelemmel felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte.

A IV. r. vádlott védője kérte elfogadni védence előadását. Ehhez igazodóan vitatta a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapíthatóságát. Amennyiben ettől eltérő döntést hozna a másodfokú bíróság, enyhébb büntetés kiszabására tett indítványt.

Az I. r. vádlott csatlakozva védőjéhez tagadta, hogy kereskedett volna a kábítószerrel. Kérte, hogy a másodfokú bíróság ne fogadja el a II. r. vádlott ezzel kapcsolatos életszerűtlen előadását.

A II. r. vádlott felszólalásában drogfüggőségére hivatkozott. Elmondása szerint a nyomozás során úgy tett vallomást, hogy még nem volt „tisztá”, de ez mostanra már bekövetkezett. Elismerte, hogy XY-nak november elején egyszer kábítószerrel adott át, azonban ez baráti alapon, nem fizetségért történt. Tagadta, hogy ZY-nak bármikor is adott volna el kábítószerrel.

A III. r. vádlott elmondta, hogy nem volt tudomása arról, hogy „mm”-nak hívják. Nem vitatta, hogy saját maga részére vásárolt kábítószerrel, azzal azonban nem kereskedett, betette a hűtőbe, hogy ha úgy alakul, akkor hozzá tudjon nyúlni.

Az ügyész felszólalásában, általánosságban az elsőfokú bíróság által megállapítottakat irányadónak tekintette. A II. r. vádlott esetében a próbára bocsátást meghozó ítélet jogerőre emelkedése előtti elkövetés kiesik a fogyasztói típusú magatartás köréből, mivel az abban az eljárásban jogerősen elbírálást nyert, ezért az elkövetési idő szűkül. Hasonló a helyzet a IV. r. vádlott ugyanilyen típusú elkövetési megatartásával kapcsolatosan is. Utóbbi vádlott tekintetében ez azonban ítélt dolog címén az eljárás megszüntetésére vezet, mert jelen eljárás tárgyát képező fogyasztási típusú cselekményét a IV. r. vádlott a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2009. február 5. napján jogerőre emelkedett ítéletét megelőzően követte el. Indítványozta rá vonatkozóan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyását kérte valamennyi vádlottal szemben.

----- o -----

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a fellebbezéssel érintett valamennyi vádlott tekintetében felülbírált a Be. 348. § (1), illetve 349. § (1) bekezdése alapján. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást.

Helyesen hivatkozott felszólalásában az ügyész arra, hogy a IV. r. vádlott fogyasztási típusú kábítószerrel visszaélése tekintetében már az elsőfokú ítéletet

megelőzően jogerős döntés született. A Fővárosi Ítéltábla ezzel kapcsolatosan beszerezte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2009. február 5. napján jogerős 9.B.VIII.24.486/2008/17. számú ítéletét. Ebben IV. r. vádlott bűnösségét a Btk. 282. § (1), (5) bekezdés a./ pontja szerinti visszaélés kábítószerrel állapította meg a bíróság a 2004. szeptember 12., 2005. július 24. és augusztus 14. napján elkövetett fogyasztási típusú bűncselekmény elkövetéséért. A IV. r. vádlottal szemben a jelen eljárás tárgyát képező hasonló típusú elkövetési magatartást 2006. december - 2007. április közötti időszakban követte el, a Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletének jogerőre emelkedése előtt ezért e cselekménye természetes egységet képez a Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletében elbírálttal. A 6/20009. Büntető jogegységi határozat szerint *„amennyiben a bíróság a vád tárgyává tett és a bűncselekmény egységébe tartozó cselekményt jogerősen elbírálta, határozata e bűncselekmény tekintetében res iudicatát eredményez”*.

Az előbbiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy jelen eljárásban az elsőfokú bíróság olyan cselekmény miatt hozott büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet, amelyet a Pesti Központi Kerületi Bíróság már előbbi ítéletével elbírált, vagyis IV. r. vádlott fogyasztási típusú cselekményét elbíráló ítéleti rendelkezés ítélt dolog (res iudicata) tárgyában született. A Fővárosi Ítéltábla ezért a vádlott büntetőjogi felelősségét a Btk. 282. § (1) bekezdés III. fordulat, (5) bekezdés a./ pontja szerinti kábítószerrel visszaélés vétségében megállapító elsőfokú ítéleti rendelkezést hatályon kívül helyezte és az eljárást e tekintetben megszüntette a Be. 373. § (1) bekezdés I./d. pontja alapján.

----- o -----

Az elsőfokú bíróság túlnyomó részt megalapozottan állapította meg a történeti tényállást. Nem mellőzhető ugyanakkor II. r. vádlottal szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság által hozott 14.B.22.175/2004/8. számú - próbára bocsátást kimondó - ítéletének részletesebb ismertetése, mert ez kihatással van a vádlott fogyasztási típusú cselekményének elbírálására. Ugyancsak mellőzhetetlen I. r. vádlott mindkét cselekményénél az elkövetési idő pontos behatárolása, mivel annak - ahogyan azt védője felszólalásában helyesen jelezte - a feltételes kedvezmény szempontjából van jelentősége.

A tényállás III/2. pontjában az elsőfokú bíróság jelezte, hogy II. r. vádlott társaival 2006. december 1. napjától szerzett be fogyasztás céljából kábítószer III. r. vádlottól. Ezt az egyébként vitathatatlan időpontot a tényállás III/1. pontjában is indokolt rögzíteni, mivel ott csupán az szerepel, hogy „III. r. vádlott a 2007. június 20. napján történt elfogását megelőzően Budapest területén kábítószer értékesítő tevékenységet folytatott” (elsőfokú ítélet 9. oldal). A Fővárosi Bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a Be. 351 § (2) bekezdés b./ és d./ pontja szerinti - a megállapított tényállás hiányos. valamint a tényekből további tényre vonatkozóan helytelen köveztetést tartalmaz - megalapozatlanságát küszöbölte ki. A Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja - az iratok tartalma - alapján az elsőfokú ítéletet a következőkkel egészítette ki és pontosította:

- A II. r. vádlottat A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2005. december 6. napján kelt és jogerős 14.B.22.175/2004/8. számú ítéletével a 2003. március 1. előtt hatályos Btk.282/A.§ (1), (5) bekezdés a./ pontja szerinti fogyasztási típusú kábítószerrel visszaélés vétsége - hangsúlyosan nem forgalmazási típusú elkövetés - miatt 3 évi próbára bocsátotta. Az irányadó tényállás szerint II.r. vádlott a 2002. január 25. napján hajnali 3 óra 10 perckor a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés során a jobb lábán lévő zokniban 0,44 gr amfetamin tartalmú port tartalmazó tasakot, a személygépkocsijában fehér por maradványát tartalmazó tasakot, tűvel ellátott injekciós fecskendőt tartott magánál; vizeletéből amfetamin volt kimutatható.
- A tényállás I. pontjában írott elkövetési időt I. r. vádlott esetében akként pontosítja, hogy e vádlott 2002. februárjától, ma már pontosan meg nem állapítható időponttól kezdődően értékesített kábítószerrel II. r. vádlott részére, illetve szerzett meg fogyasztás céljából kábítószer tartalmú speed port és extasy tablettát. A vádlott által értékesített, le nem foglalt kábítószer hatóanyagtartalma pontosan nem állapítható meg, csak akként, hogy az a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta. A lefoglalt és értékesítésre szánt kábítószer hatóanyagtartalma együttesen mintegy ötszörösen haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát. A vádlott által fogyasztási céllal megszerzett és elfogyasztott kábítószer hatóanyagtartalma becsléssel akként határozható meg, hogy az együttes hatóanyag tartalom a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el. Kirekeszti a I/3. pont 3. bekezdéséből annak megállapítását, hogy a megszerzett kábítószer jelentős mennyiségű lett volna.
- A II. pontban, a II. r. vádlott által fogyasztás céljából megszerzett kábítószer elkövetési idejét akként változtatja meg, hogy e vádlott I.r. vádlottól, 2005. december 7. napjától a letartóztatásáig, 2006. november 23. napjáig terjedő időszakban vásárolt fogyasztás céljára kábítószerrel.
- A II/1. pontban foglalt bűncselekmény elkövetési ideje 2006. év november eleje.
- A II/2. pontban II. r. vádlott által ZY-nak átadott kábítószer tekintetében azt állapítja meg, hogy e cselekményre 2002. július hónapja és 2002. október 31. között került sor. E vádlott által eladott speed por bruttó tömege nem érte el az 50 grammot, amfetamin tartalma pedig nem haladta meg a csekély mennyiség felső határát a XY-nak átadottal (II/1.) együtt sem. A 9. oldal 2-4. bekezdésében írtakból kirekeszti annak megállapítását, hogy II. r. vádlott a csekély mennyiség felső határát meghaladó 72 gramm bruttó tömegű, 4 %-os koncentrációt figyelembe véve 2,88 gramm amfetamint tartalmazó kábítószerrel értékesített.
- A III/1. pontban III. r. vádlott kábítószer értékesítő tevékenységének kezdetét 2006. december 1. napjától kezdődő időpontban határozza meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy I. r. II. r. és III. r. vádlottak kábítószer értékesítéssel foglalkoztak. Ahogyan azt az ítéletében jelezte, I.

r. vádlott abban az időszakban, amikor II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését töltötte, eleve nem adhatott át kábítószer e személynek. Azért, mert utóbbi vádlott a 2006-os elfogásakor a nyomozás során olyan nyilatkozatot tett, hogy az azt megelőző hat évben vásárolt kábítószer I.r. vádlottól, még nem következik, hogy ennek pontos időpontja 2000. november 24. lett volna. Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem lehetett kétséget kizáró következtetést vonni a vásárlás kezdő időpontjára, a másodfokú bíróság azt 2002. február hónapjától kezdődően a vádlott elfogásáig terjedő időre határozta meg.

Ugyanez vonatkozik I. r. vádlott kábítószer fogyasztására is. Ezzel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette az ítélet 12. oldal 2. bekezdésében, hogy a 2007. május 30-i kihallgatásához képest mintegy tíz évvel azelőtt ismerkedett meg II. r. vádlottal. Abból a körülményből azonban, hogy alkalmanként, „véletlenszerűen összefutottak és ilyen esetben néha előfordult, hogy együtt fogyasztottak speedet” még nem következik, hogy 1996. évtől kezdődően szerzett volna meg fogyasztás céljából e vádlott kábítószer. E körben nem hagyható figyelmen kívül, hogy a toxikológus szakértői vélemény szerint I. r. vádlott vizeletében nem volt kábítószerre utaló anyag. Volt barátnője ZZ pedig nyilatkozott ugyan e vádlott kábítószer terjesztésével kapcsolatos elkövetési magatartására, azonban fogyasztására nem. Épp ellenkezőleg: kifejezetten arról számolt be, hogy kábítószer nem fogyasztott e vádlott (elsőfokú ítélet 18. oldal utolsó bekezdés). Mindebből a másodfokú bíróság azt a ténybeli következtetést vonta le, hogy az árusításhoz hasonlóan a fogyasztási típusú bűncselekményt is 2002. február hónaptól követte el a II. r. vádlott.

A tényállás I/3. pontjában I. r. vádlott által fogyasztás céljából megszerzett kábítószernek az elsőfokú bíróság által megjelölt mennyisége eleve nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, csupán meghaladta a csekély mennyiség felső határát. A mintegy 500 g bruttó tömegű speed por - 1 % koncentrációt figyelembe véve - 5 g amfetamint tartalmaz, amely fele a jelentős mennyiség alsó határának. 20 mg/tabletta hatóanyaggal számolva a kerekítve 60 db extasy éppen csak a csekélyt meghaladó mennyiség. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróságnak egyébként helytálló ténymegállapítását - a később írtakra is figyelemmel - akként pontosította, hogy az e vádlott által fogyasztás céljából megszerzett kábítószer hatóanyag tartalma csupán a csekély mennyiség felső határát haladta meg. Kirekesztett annak megállapítását, hogy a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta volna.

Módosult II. r. vádlott esetében is fogyasztási típusú cselekményének elkövetési ideje. Ahogyan ezt a másodfokú bíróság az előbbieken rögzítette, ilyen jellegű cselekmény miatt 2005. december 6. napján jogerős ítélet állapította meg a büntetőjogi felelősségét. A IV. r. vádlott hasonló cselekményének megfelelően e vádlott esetében is ítelt dolognak minősül a 2005. december 6. napja előtti fogyasztási típusú cselekmény. Ezért azt csupán az ezt követő időponttól lehet értékelni a jelen eljárásban. Ezáltal vált helytállóvá az elsőfokú bíróságnak az a ténymegállapítása, minősítése, hogy II. r. vádlott csekély mennyiségre követte el a kábítószer megszerzését.

A II. r. vádlott forgalmazási típusú cselekményével kapcsolatban a másodfokú bíróság megállapította, hogy az e vádlott által 2002, majd 2006. években értékesített kábítószer hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát nem érte el. A meg nem lévő, vegyész szakértővel ezért nem vizsgálható kábítószer hatóanyag tartalmának meghatározására helyesen nem rendeltek ki szakértőt az eljárás során, hanem - elsősorban a nyomozóhatóság - becsülte azt meg. A hatóanyag tartalmat erre tekintettel rögzítette a vádiratban az ügyészség, majd ítéletében az elsőfokú bíróság. E körben nem vitathatóan a Bűnügyi Szakértői- és Kutatóintézet adatai nyomán nyert megállapítást a hatóanyag tartalom, ám nem hagyható figyelmen kívül, hogy a kutatóintézet által megvizsgált kábítószer magyarországi megjelenésének időpontja nem bizonyított, egyáltalán nem zárható ki akár az évekkel korábban elkészített kábítószer lefoglalása sem. Ehhez képest a szakértői bevizsgálásra is időben elkülönülten kerülhet sor, így az is előfordul, hogy az adott évben lefoglalt hatóanyag tartalmát a következő évben lefoglaltaknál számolják el. A kábítószer minimum hatóanyag tartalmának kiszámításánál ezért nem kizárólag az elkövetési időnek, hanem több év átlagának figyelembe vétele indokolt akként, hogy a vádlottra vonatkozó legkedvezőbb érték megállapítására kerüljön sor a Be. 4. § (2) bekezdésében testet öltő rendelkezésre figyelemmel. E szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére, ami az „in dubio pro reo” elvének törvényi megfogalmazása.

Jelen esetben semmi sem zárja ki, hogy II. r. vádlott előző évből származó speed port adott el ZY-nak. Márpedig 2001-ben a BSzKI táblázat szerint a hatóanyag minimuma nem 4, hanem csupán 1 % volt. A másodfokú bíróság az előbb írtak figyelembe vételével a kisebb értékkel tartotta indokoltnak a le nem foglalt kábítószer hatóanyag tartalmának becslését.

A II. r. vádlott általa II/1-2. pontokban értékesített speed por bruttó mennyisége is csupán becsléssel volt megállapítható, melyet az elsőfokú bíróság grammnyi pontossággal 72 g-ban határozott meg kétszer „legalább” három hónapos, heti 15 pakettos adatsor alapul vételével, ZY vallomása alapján. Ehhez képest az ítélet 20. oldal 1. bekezdésében a következőt rögzítette e tanú vallomásának értékelésénél: „2002. júliusától két időszakban is, ami legkevesebb 3 hónapos időszak volt, és amikor egy héten kb. 15 pakett speedet vett” a II. r. vádlottól, ami 0,2-0,3 g-ot jelentett pakettenként. Ehhez képest a tárgyalási vallomását idézve a következő bekezdésben az elsőfokú bíróság arra hivatkozott, hogy egy héten 8-10 alkalommal 1-2 g-ot vásárolt; az összes mennyiségre nem tud nyilatkozni, „de a 360 pakettet reálisnak tartja”. Az előbbieket szerinti bizonytalan időtartamra és mennyiségre figyelemmel kétséget kizáróan nem volt megállapítható, hogy a II. r. vádlott által ZY-nak értékesített kábítószer bruttó tömege elérte volna az 50 grammot. A kábítószer amfetamin tartalma legfeljebb 1 % volt, ezért a hatóanyag tartalom a XY-nak eladottal együtt sem érte el a csekély mennyiség felső határát.

A III/2. pontban az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a II. r. vádlott 2006. december 1. napjától történt szabadulását követően vásárolt kábítószer a III. r.

vádlottól. Ehhez képest a III/1. pontban a bűncselekmény elkövetés időpontja pontatlan, ezért itt is ezt az időpontot rögzítette a másodfokú bíróság a III. r. vádlottat terhelően.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során hibát nem vétett. I. r. vádlott maga is azt nyilatkozta, hogy szerzett II.r. vádlottnak drogot, igaz nem haszonszerzés céljából. I. r. vádlott lakásán megtalált, a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó kábítószer mennyiségéből is arra vonható következtetés, hogy azt terjesztési céllal tartotta. Egyebekben e vádlott a tárgyaláson maga is elismerte a kábítószer fogyasztását (30. számú tárgyalási jegyzőkönyv 15. oldal).

Helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság II. r. és III. r. vádlottakat terhelő bizonyítékokat is. Ehhez képest a vádlottak és védők a felmentést, valamint a részbeni eltérő minősítést célzó fellebbezésükben nem jelöltek meg olyan új tény, vagy bizonyítékot, melyre figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapítottához képest gyökeresen eltérő a vádlottak felmentésére vezető tényállás megállapításának lett volna helye. A Fővárosi Ítéletábla ezért a Be. 351. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel az erre irányuló jogorvoslatot nem látta megalapozottnak.

A tényállás módosulása egyes cselekmények jogi értékelésére is kihatással volt. Az I. r., II. r. vádlottak és védőik enyhébb minősülésre irányuló fellebbezése ezért részben megalapozott volt.

I. r. vádlott a csekély mennyiség felső határát meghaladó, a jelentőst el nem érő kábítószerre valószínűsítette meg fogyasztási típusú cselekményét annak figyelembe vételével is, hogy a tőle lefoglalt kábítószer egy részét saját fogyasztásra szánta. Elkövetési magatartásának minősítése helyesen a Btk. 282. § (1) bekezdés 3. fordulata szerinti megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette.

II. r. vádlott forgalmazói típusú cselekményét a csekély mennyiség felső határát meg nem haladó kábítószerre követte el. Elkövetési magatartásának minősítése helyesen a Btk. 282/C. § (2) bekezdésébe ütköző, de az (5) bekezdés b.) pont szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége.

Egyebekben nem volt ok az elsőfokú bíróság jogi értékelésének módosítására sem az előbbi vádlottak, sem a III. r., IV. r. vádlottak tekintetében. A III. r. vádlottnál a minősítést nem befolyásolja az esetleges kábítószer használata. A mellett, hogy az ezzel kapcsolatos cselekvése nem képezte a vád tárgyát, a III/1. pontban írt értékesítő tevékenységét a személyes bizonyítékok mellett objektív - a csekély mennyiség felső határát ötszörösen meghaladó 29 db, ún. pakettokban lefoglalt kábítószer - is alátámasztotta.

A II. r., IV. r. vádlottak és védőik fellebbezése az enyhítésre irányulóan alapos. A II. r. vádlott cselekménye enyhébben minősül, a IV. r. vádlottal szemben az eljárás

megszüntetése folytán a halmazatra utalás mellőzésével került sor a másodfokú eljárásban a büntetés kiszabására. Egyikőjük esetében sem mellőzhető az elsőfokú ítélet meghozatala óta eltelt további időmúlás enyhítő körülményként értékelése, amely így mindkettejükénél meghaladja az elévülési időt.

A főbüntetésük tartamát ezért a cselekményeik súlyával, de egymás büntetéséhez is arányosan a felével (IV. r. vádlott), illetve a háromnegyedével (II. r. vádlott) enyhítette a másodfokú bíróság.

Az I. r. vádlott csekélyebb súlyú cselekménye is enyhébben minősül ugyan, ám a másik, forgalmazási típusú bűncselekmény miatt akár életfogytig tartó szabadságvesztés alkalmazhatósága sem kizárt. Így esetében az időmúlásnak nincs a büntetés kiszabása szempontjából jelentősége. A büntetett előéletű vádlott az alsó határt többszörösen meghaladó kábítószerre követte el a bűncselekményt, vele szemben az enyhítő szakasz alkalmazásának, avagy a törvényi minimum kiszabásának nincs jogszabályi indoka.

Nem hagyható figyelmen kívül ugyanakkor az elkövetési idő módosulása mindkét cselekményénél: a másodfokú bíróság mellőzte annak megállapítását, hogy e vádlott a feltételes szabadság próbaidejének letöltése idején - 2002. január 16. napja -, illetve ezt megelőzően követte el a bűncselekményt. A feltételes szabadságból kizáró rendelkezés törvényi előfeltétele emiatt nem állapítható meg, ezért az erre vonatkozó elsőfokú határozat-részt az ítéletből mellőzte. Az enyhítésre irányuló fellebbezés ennyiben megalapozott.

A III. r. vádlottal szemben megállapított tényállásban, minősítésben és a bűnösségi körülmények körében nem történt változás. A jogkövetkezményben történő változtatásnak ezért nem volt törvényes indoka.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét az előbb írtak tekintetében a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az egyéb, törvényes rendelkezéseket a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikerrel fellebbező vádlottakkal kapcsolatosan a másodfokú eljárásban felmerült bűnügy költség a Be. 381. § (2) bekezdésére figyelemmel az államot terheli. Az eredménytelenül fellebbező III. r. vádlott ugyanezen törvényhely (1) bekezdése alapján köteles a további bűnügyi költség megfizetésére.

Budapest, 2012. év október hó 25. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
előadó bíró

Dr. Sebe Mária s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 8.B.1092/2008/72. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.266/2011/25. számú ítéletében írt változtatással 2012. október 25. napján jogerős és I. r., II. r., és III. rendű vádlottakkal szemben végrehajthatóvá vált.

B u d a p e s t, 2012. október 25. napján

Dr. Nehrer Péter
a tanács elnöke s.k.

Kiadmány hitelűl:
tisztviselő